

Side ønskes fremmet, men kun en Bestræbelse for at opfylde Folkethingets Ønsker, og jeg kan derfor heller ikke see nogen Modsigelse mellem hvad den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) har sagt og min Udtalelse, enten paa den ene eller den anden Maade — og jeg havde allerede antydet det Samme, hvad jeg nu har udtalt, inden han udtalte det. Det gjør mig ondt for ham, men det er virkelig saa, at vi her staae i fuldkommen Overensstemmelse med hinanden, og jeg kan ikke see, at der for Dieblisset er os Andet imellem, end om han kunde udvirke, at Spørgsmaalet om Ministrenes Rang maatte vende tilbage til den Tilstand, jeg selv i sin Tid har fremkaldt med Hensyn til Marts-Ministeriet; kan han udvirke dette og derved fritage mig for Rangstat, skal jeg være ham taknemmelig.

J. A. Hansen: Jeg vilde have fravalbet Ordet, men skal dog, da jeg nu allerede har faaet det, bemærke, at jeg forstod ikke, hvad den ærede Minister sluttede med; thi jeg har jo ikke talt Noget om Rangstat. At det gjør den ærede Minister ondt for mig, at jeg er enig med ham, det vil jeg gjerne troe, og jeg skal sige, at det ogsaa gjør mig ondt for ham, at han er kommen til at blive enig med mig i dette Dieblis.

C. B. Kinnestad: Jeg er enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), hvad jeg tidt og klart har udtalt, i hans Hovedbetragtning af Forholdet mellem Finantsloven og de andre Love, men jeg forlangte Ordet, fordi det forekom mig, at den ærede Rigsdagsmand gav denne sin Betragtning en Udstrækning, som jeg ingenlunde kan billige. Den ærede Rigsdagsmand paastod saaledes imod Rigsdagsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds (H. Hage), at naar Ministeriet opførte paa Tillægsbevillingen en Sum i Genhold til Love, som vare vedtagne af Rigsdagen og af Hans Majestæt sanctionerede, da burde vi, som han udtrykte sig, stryge den, og han anførte som Støtte derfor en ganske mærkelig Grund. Han ansøgte nemlig ikke Andet, end at vi ikke burde „vænne“ Ministeriet til noget Saadant, men at vi ved

at stryge slige Summer burde udtale, at Ministeriet ikke havde været tilstrækkelig omhyggeligt for at faae Bevillingen paa rette Maade; men dette kan paa ingen Maade siges; thi det er Noget, som maa berøe paa de enkelte Tilfælde og hvorledes Forholdet stiller sig i et saadant Tilfælde; Ministeriet kan have gjort sig den største Umage for at faae Bevillingen bragt frem i rette Tid, men har ikke kunnet naae det; det vil dog den ærede Rigsdagsmand, der har et saa nøie Kendskab til det hele Maskineri, indrømme kan finde Sted. Men det kan jo være, at en saadan Lovs Udførelse er af største Betydning, at det er af største Vigtighed for hele Landet, om den kommer til Anvendelse et Aar før eller senere; skulle vi saa af reent theoretiske Principgrunde, som slet ikke blive krænkede i deres Væsen, og for at holde Principet fast i den hederste Consequents, gjøre Landet Skade, fordi Ministeriet mulig har begaaet en Feil? Det kan dog aldrig være den ærede Rigsdagsmands Mening at ville drive Doctrinen til denne overordentlige Yderlighed. Jeg slutte mene, at naar Ministeriet i Genhold til en vedtagen Lov havde udgivet en vis Sum og opført den paa Tillægsbevillingen, at det da vilde være Thingets Bligt saa godt som i alle Tilfælde at bevilge den, og kun hvor det kan bevises, at man uden Skade for Staten kunde have opsat Udførelsen, hvor dette var ganske evident og der samtidigt forelaa enten en Forsømmelse fra Ministeriets Side eller kun en Tanke til et Forsøg paa at gaae Rigsdagen for nær, kun i slige Tilfælde kunde det være rimeligt at „stryge“ Summen, men ellers vilde det være ganske usforvarligt.

Wille: Det har ikke været mit Ønske at komme ind paa denne Discussion om Forholdet mellem de enkelte Love og Finantsloven, fordi jeg erkjender, at der om dette Spørgsmaal i tidligere Samlinger er ført en saa lang og vidtløftig Forhandling i Thinget, at det er i sin Orden, at Talsmændene for de forskjellige Anstuelser dengang ogsaa nu ere Bærerne af Debatten. Jeg har derfor kun bedet om Ordet, for som nyt Medlem af Thinget at gjøre en Reservation med Hensyn til dette Forhold og for at udtale, at jeg for mit Bedkommende